सारथेश्च शिरः कायादाहरत् स रथात्तदा । रथग्रन्थिञ्च चिच्छेद हयाश्च व्यसवोऽभवन् । १५२००
चक्रञ्च तिलशः कृत्वा बाणैर्द्दशभिरञ्जसा । जहास विपुलं राजन् वासुदेवं महाबलः ।
ततः परं महत्प्रायं सात्यकिर्वृष्णिनन्दनः । शब्दं कृत्वा बली साक्षात् सर्व्वचक्षुस्य पश्यतः ।
शरैः सप्ततिसंख्याकैरर्द्दयामास सत्वरं । ते शराः शलभाकारा निपेतुः सर्व्वतस्तदा ।
शिरस्तः पार्श्वतश्चैव पृष्ठतः पुरतस्तथा । केवलं धैर्य्यनिचयस्तृषार्त्तः शरावन् यथा ।
यथा मनस्वी रिक्तश्च तथा तिष्ठति पौण्ड्रकः । ततश्चुक्रोध बलवान् वासुदेवः प्रतापवान् । १५२०५
अर्द्धचन्द्रं समादाय विव्याध युधि सात्यकिं । विद्धा सप्तभिरायान्तं क्रोधेन प्रस्फुरन्निव ।
विद्धोऽथ सात्यकिस्तेन शरैः पञ्चभिराशुगैः । चापं चिच्छेद पौण्ड्रस्य सिंहनादं तथाऽनदत् ।
वासुदेवो गदां गृह्य भ्रामयित्वा पदात् पदं । त्वरितं पातयामास सात्यकेर्व्वक्षसि प्रभो ।
सव्येन तां समाक्षिप्य करेण यदुनन्दनः । शरं प्रगृह्य विव्याध सात्यकिर्युधि पौण्ड्रकं ।
तमन्तरे गृहीत्वाशु वासुदेवः प्रतापवान् । शक्तिभिर्द्दशभिश्चैव सात्यकिं निजघान ह । १५२१०
ताभिर्विद्धो रणे वीरः सात्यकिः सत्यसङ्गरः । अपास्य धनुरन्यत्तद्धनुरादाय सत्वरं ।
आजघान गदापाणिर्वृष्णीनामग्रणीर्नृप ।

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि पौण्ड्रकसात्यकियुद्धे सप्ताशीत्यधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २८७ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः क्रुद्धो गदापाणिः सात्यकिर्वृष्णिनन्दनः । वासुदेवं जघानाशु गदया तीक्ष्णया नृप ।
सात्यकिं वासुदेवस्तु गदयाऽभ्यहनद्बली । तावुद्यतगदौ वीरौ शुशुभाते सुदारुणौ ।
वृष्टौ वने यथा सिंहौ परस्परवधैषिणौ । ततः स सात्यकिः क्रुद्धः सव्यं मण्डलमागमत् । १५२१५
दक्षिणं वासुदेवस्तु तं जघान स्तनान्तरे । युयुधानोऽथ वीरस्तु बाहोर्म्मध्यमताडयत् ।
दृढं स ताडितो वीरो जानुभ्यामपतद्भुवि । तत उत्थाय वीरस्तु ललाटेऽभ्यहनत् गदां ।
विषण्णः किञ्चिदायस्तस्तत उत्थाय सत्वरं । गदयाऽभ्यहनद्वीरः सात्यकिः पौण्ड्रसत्तमं ।
वासुदेवो बली वीरः साक्षान्मृत्युरिवापरः । जघान गदया वृष्णिं निर्द्दहन्निव चक्षुषा ।
स तया ताडितो वृष्णिर्गदया बाहुमुक्तया । आलम्ब्य भूमिं सहसा मृत्योरन्तगतो यथा । १५२२०
संज्ञां पुनः समालम्ब्य पाणिभ्यां दृढमेव च । गदां तस्य महाराज गृहीत्वा प्रग्रहेण ह ।
द्विधा कृत्वा महागुर्व्वीं गदां कालायसीं शुभां । उत्सृज्य सहसा वीरः सिंहनादं व्यनीनदत् ।
तत उत्सृज्य राजा तु वासुदेवो महाबलः । सव्येन सात्यकिं गृह्य दक्षिणेन करेण ह ।
मुष्टिं कृत्वा महाघोरां वासुदेवः प्रतापवान् । ताडयामास मध्ये तु स्तनयोः सात्यकेर्नृप ।
शैनेयो वृष्णिवीरस्तु गदामुत्सृज्य सत्वरं । तलेनाभ्याहनद्वीरो वासुदेवं रणाजिरे । १५२२५
तलेन वासुदेवोऽपि सात्यकिं सत्यसङ्गरं । तयोरेवं महाघोरं तलयुद्धं प्रवर्त्तत ।
जानुभ्यां मुष्टिभिश्चैव बाहुभ्यां शिरसा तदा । उरसोरः समाहत्य जानुभ्यां जानुनी तथा ।
कराभ्यां करमाहत्य तौ युद्धं संप्रचक्रतुः । तलयोस्तत्र राजेन्द्र वृत्तयोः सन्निकर्षयोः ।